

Lovforslaget vedtoges med 107 stemmer (S, KF, V, RV, CD, FP og KRF) mod 20 (SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring, af lov om midlertidig regulering af boligforholdene, af lov om indeksregulerede realkreditlån og af lov om realkreditinstitutter. (Valgfrihed mellem indeksslån og nominallån m.v.).

Af boligministeren (Thor Pedersen).

(Fremsat 1/4 87. Første behandling 8/4 87. Betænkning 14/5 87. Anden behandling 19/5 87).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Agnete Laustsen (KF):

Vi er fra konservativ side glade for, at vi nu langt om længe – det er faktisk 2½ år siden, vi fik det første forslag – kan nå til bred enighed om at vedtage det lovforslag, som gerne skulle gøre det muligt at få sat gang i den private byfornyelse.

Det er meget væsentligt, at det nu gøres økonomisk muligt også for private at investere i vedligeholdelse af den ældre boligmasse, som er en meget vigtig del af boligbestanden. Jeg håber, at der meget hurtigt kommer gang i de arbejder og projekter, som har været nødlidende, indtil dette forslag vedtages.

Den anden del af lovforslaget, som vi nu skal tage endelig stilling til, er muligheden for at indrette midlertidige ungdomsboliger på fleksibel og utraditionel vis. Som jeg sagde ved førstebehandlingen, men jeg vil gerne gentage det i dag, ligger der i vor accept af forslaget en forståelse for, at vi prøver som et foreløbig tidsbegrænset forsøg, som vi må følge nøje, at lade de unge, som for en kortere tid vil indrette sig på egne vilkår og uden

de faciliteter, som ellers kræves, få en chance for det. Men vi kræver naturligvis, at de overholder de betingelser, som vil blive stillet af den fond, som skal oprettes, ikke mindst de krav om fraflytning, som vil komme, når en ejendom enten skal nedrives eller overgå til andet formål.

Vi vil under ingen omstændigheder lade dette udvikle sig til en art legalisering af BZ-bevægelsen, hvis metoder vi tager den skarpeste afstand fra. Det skal være et forsøg for lovlydige unge, der har akutte boligproblemer. Kun ud fra denne forudsætning kan vi, om end med betænkelighed, støtte forslaget.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan til fulde tilslutte mig fru Agnete Laustsens positive bemærkninger om den udformning, forslaget nu har fået, og som nu skal gennemføres.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at det for os har været meget væsentligt, at vi fandt en løsning, at vi fik ro omkring byfornyelsen, og ikke mindst, at vi fik gang i den del af byfornyelsen, som vedrører de private udlejnings-ejendomme. Når jeg siger det, er det selvfølgelig ikke mindst, fordi de private udlejningsejendomme typisk har været de dårligste ejendomme.

Vi får forhåbentlig med det her gang i det, får løst de problemer, får givet lejerne de gode boliger, de har krav på, og vel at mærke får givet de lejere, der bor dårligt, mulighed for at bo lige så godt som andre, uden at det kommer til at koste dem mere, det vil sige på samme vilkår, som byfornyelsen i øvrigt bygger på. Dermed være sagt, at vi synes, det er meget væsentligt, at huslejen fastholdes på det samme niveau, at det her forslag ikke betyder øgede offentlige udgifter som ved indeksfinansieringen. Det har været tungtvejende argumenter for at gå ind for en løsningsmodel.

Derfor skal jeg ikke undlade at sige, at jeg er lidt forundret over SFs bemærkninger i forbindelse med sagen. Jeg mener, at det er det tungest vejende argument, at vi får gang i byfornyelsen af hensyn til lejerne, der bor der.

Jeg vil også godt sige til SF, at jeg betragter det egentlig som en lidt utrolig bemærkning at tale om de offentlige finanser i den